

[OBRZUT *sb m*

I sg obrzut(e)m.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVIII w. w innym znaczeniu.

Wyrzut, niezadowolenie:

Wyrażenie przyimkowe: »z obrzutem«: Nero iákoby zá niewolą pápier w rękę wziąwłfy/ z obrzutem powiedział. Radbych abych pińać nie vmiał. LorichKosz 141 (Linde).

FP